

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 września 1998 r.

zmieniające regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 752 i 753, Nr 124, poz. 782 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 98, poz. 607) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1992 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 38, poz. 163, z 1993 r. Nr 79, poz. 372, z 1996 r. Nr 131, poz. 619 i z 1998 r. Nr 111, poz. 698) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w podstawie prawnej oraz w § 4 wyrazy w nawiasie otrzymują brzmienie:
„(Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 77, poz. 367, z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 98, poz. 604, Nr 106, poz. 679, Nr 117, poz. 752 i 753, Nr 124, poz. 782 i Nr 141, poz. 944 oraz z 1998 r. Nr 98, poz. 607)”;
- 2) w § 6 skreśla się ust. 2 i 3;
- 3) w § 60:
  - a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,
  - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Przedstawioną przez zespół wizytacyjny ocenę pracy prokuratury zatwierdza — po rozpatrzeniu ewentualnych uwag kierownika kontrolowanej jednostki — prokurator przełożony zarządzający wizytację, który podpisuje również zalecenia powizytacyjne.”;

4) w § 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Sprawozdanie z lustracji, w ciągu 14 dni od jej zakończenia, przesyła się kierownikowi kontrolowanej jednostki, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania może zgłosić uwagi.”;

5) § 64 otrzymuje brzmienie:

„§ 64. Prokurator informuje bezzwłocznie przełożonego o naruszeniach w znacznym stopniu porządku prawnego, a zwłaszcza o sprawach dużej wagi ze względu na ich rodzaj, charakter i skutki oraz o ważniejszych wydaniach poruszających opinię społeczną.”;

6) w § 72 w ust. 1 skreśla się pkt 4;

7) § 72¹ otrzymuje brzmienie:

- „§ 72¹. 1. Prokurator apelacyjny powołuje i odwołuje z pełnienia funkcji:
- 1) w prokuraturze apelacyjnej i wojewódzkiej: kierownika działu w wydziale, kierownika szkolenia, wizytatora i rzecznika prasowego,
  - 2) w prokuraturze rejonowej: zastępcę prokuratora rejonowego i kierownika ośrodka zamiejscowego oraz kierownika działu i sekcji.
2. Prokurator apelacyjny powołuje i odwołuje prokuratora z pełnienia funkcji w prokuraturze wojewódzkiej i rejonowej, o których mowa w ust. 1, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii prokuratora wojewódzkiego.

3. Prokurator apelacyjny powierza, na okres do 6 miesięcy, pełnienie funkcji naczelnika wydziału lub kierownika samodzielnego działu w prokuraturze apelacyjnej i wojewódzkiej, kierownika ośrodka zamiejscowego prokuratury wojewódzkiej oraz prokuratora rejonowego.
  4. Prokurator apelacyjny powierza pełnienie funkcji w prokuraturze wojewódzkiej i rejonowej, o których mowa w ust. 3, na wniosek lub po zasięgnięciu opinii prokuratora wojewódzkiego.”;
- 8) § 75 otrzymuje brzmienie:
- „§ 75. 1. Opinia o prokuratorach i innych pracownikach powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy może być wydana wyłącznie na ich prośbę.
2. Opinie o prokuratorach i innych pracownikach prokuratur wojewódzkich i rejonowych wydaje prokurator wojewódzki, opinie o prokuratorach i innych pracownikach prokuratur apelacyjnych — prokurator apelacyjny, a o prokuratorach Prokuratury Krajowej oraz prokuratorach delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości — Prokurator Generalny.
  3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą opinii wydawanych o aplikantach i asesorach oraz innych opinii służbowych sporządzonych w czasie trwania stosunku służbowego (stosunku pracy) prokuratorów i pracowników prokuratury.”;
- 9) w § 82 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;
- 10) w § 86 skreśla się ust. 2;
- 11) w § 88 wyrazy „art. 186 kk” zastępuje się wyrazami „art. 209 kk”;
- 12) § 89 otrzymuje brzmienie:
- „§ 89. 1. Prokurator, który został zawiadomiony o dokonany przestępstwie, co do którego nie jest właściwy miejscowo, jest obowiązany zapewnić bezwzględnie dokonanie czynności niezbędnych dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa, a następnie przekazać sprawę według właściwości.
2. W sprawach o kradzież w transporcie lądowym, wodnym i powietrznym oraz o przestępstwa dokonane na szkodę pasażerów korzystających z tego transportu, w razie niemożności ustalenia miejsca popełnienia przestępstwa, właściwy do prowadzenia bądź nadzorowania postępowania przygotowawczego jest prokurator, w którego okręgu działania przestępstwo zostało stwierdzone.
  3. W razie niemożności określenia miejsca stwierdzenia (ujawnienia) przestępstwa, o którym mowa w ust. 2, właściwy jest prokurator, który przyjął lub w którego okręgu działania przyjęto zawiadomienie o przestępstwie.”;
- 13) po § 89 dodaje się § 89¹ w brzmieniu:
- „§ 89¹. 1. Właściwość miejscową prokuratur określają:
- 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 lutego 1991 r. w sprawie utworzenia oraz ustalenia siedzib i terytorialnego zakresu działania prokuratur wojewódzkich i rejonowych (Dz. U. Nr 23, poz. 95 i Nr 69, poz. 301, z 1992 r. Nr 25, poz. 110 i Nr 64, poz. 327, z 1993 r. Nr 16, poz. 76, z 1994 r. Nr 55, poz. 231 i Nr 140, poz. 796, z 1995 r. Nr 92, poz. 462, Nr 102, poz. 505 i Nr 147, poz. 717, z 1996 r. Nr 154, poz. 751, z 1997 r. Nr 67, poz. 434 oraz z 1998 r. Nr 2, poz. 5 i Nr 74, poz. 483),
  - 2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 czerwca 1993 r. w sprawie utworzenia prokuratur apelacyjnych w Warszawie, Białymstoku, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie i Wrocławiu oraz ustalenia ich siedzib i terytorialnego zakresu działania (Dz. U. Nr 56, poz. 262),
  - 3) przepisy § 83—85 i § 87—89 niniejszego regulaminu.
2. Decyzja o przekazaniu sprawy według właściwości miejscowej innej prokuraturze nie wymaga formy postanowienia i nie podlega zaskarżeniu.
  3. Spór o właściwość miejscową między jednostkami równorzędnymi rozstrzyga kierownik prokuratury nadrzędnej nad prokuraturą, która decyzję o przekazaniu jej sprawy uznała za nietrafną i wystąpiła o rozstrzygnięcie sporu.
  4. Kierownik prokuratury nadrzędnej może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, przekazać podległej jednostce organizacyjnej do prowadzenia lub nadzorowania sprawę z wyłączeniem zasad wynikających z przepisów, o których mowa w ust. 1.”;
- 14) skreśla się § 92;
- 15) tytuł rozdziału 2 w dziale I części szczególnej otrzymuje brzmienie:
„Wszczęcie śledztwa lub dochodzenia”;
- 16) § 94 otrzymuje brzmienie:
- „§ 94. Czynności, o których mowa w art. 307 § 1 kpk, mogą polegać w szczególności na:
- 1) osobistym przyjęciu przez prokuratora od pokrzywdzonego do protokołu zawiadomienia o przestępstwie,
  - 2) zażądaniu przedstawienia dodatkowych dokumentów albo wyjaśnień niezbędnych dla prawidłowej oceny zdarzenia, którego dotyczy zawiadomienie,
  - 3) zażądaniu przeprowadzenia kontroli w określonym zakresie,
  - 4) przyjęciu uzupełniających informacji od przedstawiciela pokrzywdzonej instytucji lub od inspektora organu kontroli,

- 5) zażądaniu nadesłania dokumentacji lekarskiej dotyczącej osoby pokrzywdzonej.”;
- 17) w § 98:
- w ust. 1 wyrazy „art. 267 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 308 § 1 i 2 kpk”,
  - skreśla się ust. 3;
- 18) tytuł rozdziału 3 w dziale I części szczególnej otrzymuje brzmienie:
„Śledztwo lub dochodzenie prowadzone przez prokuratora”;
- 19) § 101 otrzymuje brzmienie:
„§ 101. 1. Powierzenie Policji lub innemu organowi przeprowadzenia śledztwa lub prowadzonego przez siebie dochodzenia w całości może nastąpić w szczególności wówczas, gdy zachodzi konieczność korzystania w szerokim zakresie ze znajdujących się w ich dyspozycji środków operacyjno-technicznych.
2. Powierzenie Policji lub innemu organowi przeprowadzenia śledztwa lub prowadzonego przez siebie dochodzenia w całości lub w określonym zakresie następuje w formie zarządzenia.
3. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 2, prokurator w miarę potrzeby wskazuje czynności, poza wymienionymi w art. 311 § 4 kpk, których wykonanie zastrzega dla siebie.”;
- 20) po § 101 dodaje się § 101¹ i 101² w brzmieniu:
„§ 101¹. 1. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa powinien wyjaśniać powody, dla których nie można było go zakończyć, i wskazywać kierunki dalszego postępowania.
2. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej 3 miesięcy do roku powinien być przedstawiony prokuraturze nadzłej nie później niż 7 dni przed upływem terminu.
3. Postanowienie o przedłużeniu okresu śledztwa na okres do roku wydaje odpowiednio prokurator apelacyjny lub wojewódzki.
4. Wniosek o przedłużenie okresu śledztwa na czas powyżej roku przesyła do Prokuratury Krajowej wraz z aktami sprawy i własnym stanowiskiem kierownik prokuratury nadzłej nie później niż 14 dni przed upływem terminu, z wyjątkiem sytuacji określonej w § 163. Jeżeli wniosek przesyła prokurator wojewódzki, niezwłocznie zawiadamia o tym prokuraturę apelacyjną.
- § 101². Okres dochodzenia ulega przedłużeniu, zgodnie z art. 310 § 2 i 3 kpk, jedynie wtedy, gdy prowadzi je inny organ niż prokurator.”;
- 21) § 102 otrzymuje brzmienie:
„§ 102. 1. Ogłoszenie postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz pouczenie o prawie żądania podania ustnie podstaw zarzutów, a także o prawie żądania sporządzenia uzasadnienia tego postanowienia, podejrzany potwierdza swoim podpisem. W razie odmowy złożenia podpisu lub przeszkody w jego złożeniu należy o tym uczynić stosowną wzmiankę.
2. Na postanowieniu o przedstawieniu zarzutów zamieszcza się wzmiankę o zgłoszeniu przez podejznanego lub jego obrońcę żądań, o których mowa w ust. 1.
3. Fakt podania ustnie podstaw zarzutów należy udokumentować w protokole przesłuchania podejznanego lub w notatce urzędowej.
4. W uzasadnieniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów przytacza się w sposób zwięzły okoliczności faktyczne stanowiące podstawę przedstawienia zarzutów.”;
- 22) po § 104 dodaje się § 104¹ w brzmieniu:
„§ 104¹. W wypadku braku podstaw do wydania postanowienia o przedstawieniu zarzutów, o którym mowa w art. 308 § 3 kpk, prokurator wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania w stosunku do osoby przesłuchanej w charakterze podejznanego.”;
- 23) w § 105:
- dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,
  - dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Jeżeli wniosek, o którym mowa w art. 316 § 3 kpk, został złożony w prokuraturze lub w siedzibie innego organu prowadzącego postępowanie, prokurator przekazuje go sądowi z własnym stanowiskiem.”;
- 24) w § 106 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 272 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 316 § 1 kpk”;
- 25) w § 107 w ust. 1 wyrazy „art. 272 § 2 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 316 § 2 kpk”;
- 26) w § 108 w ust. 1 i w § 109 wyrazy „art. 273 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 317 § 1 kpk”;
- 27) po § 109 dodaje się § 109¹ w brzmieniu:
„§ 109¹. Notatki urzędowe, o których mowa w art. 319 § 1 kpk, mogą zawierać wyłącznie informacje o źródłach dowodowych i okolicznościach, które mają być przy ich pomocy udowodnione. Treść notatek nie może naruszać art. 143 i 174 kpk.”;
- 28) w § 111 w ust. 2 wyrazy „art. 70 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 79 § 1 kpk”;
- 29) w § 112 wyrazy „art. 64 § 2 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 73 § 2 kpk”;
- 30) po § 112 dodaje się § 112¹ w brzmieniu:
„§ 112¹. W postępowaniu przygotowawczym odmowa udostępnienia akt następuje w formie zarządzenia i wymaga uzasadnienia.”;

31) § 114 otrzymuje brzmienie:

- „§ 114. 1. Przed pierwszym przesłuchaniem należy udzielić pokrzywdzonemu wyczerpujących informacji i pouczeń o przysługujących mu uprawnieniach oraz ciążących na nim obowiązkach, jak również konsekwencjach ich niedopełnienia. O zakresie udzielonych informacji i pouczeń zamieszcza się stosowną wzmiankę w początkowej części protokołu przesłuchania (protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie).
2. Podpisaną przez podejrzanego kopię pouczenia, o którym mowa w art. 300 kpk, należy włączyć do akt sprawy.
3. Podejrzanego należy w miarę potrzeby pouczyć także o uprawnieniach i obowiązkach innych niż wymienione w art. 300 kpk, w tym o możliwości złożenia wyjaśnień na piśmie. O zakresie udzielonych pouczeń zamieszcza się stosowną wzmiankę w początkowej części protokołu przesłuchania podejrzanego.
4. Odmowę zgody na złożenie przez podejrzanego wyjaśnień na piśmie przestuchujący odnotowuje, wraz z podaniem powodów odmowy, w protokole przesłuchania podejrzanego.”;

32) w § 116:

- a) skreśla się ust. 2,
b) w ust. 3 wyrazy „art. 133 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 147 § 1 kpk”;

33) tytuł oddziału 4 w rozdziale 5 działu I części szczególnej otrzymuje brzmienie:

„Zatrzymanie rzeczy. Przeszukanie. Dowody rzeczowe”;

34) § 122—126 otrzymują brzmienie:

„§ 122. Zatrzymaniu w drodze dobrowolnego wydania lub odebrania albo po uprzednim przeszukaniu podlegają rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie, które:

- 1) służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa,
- 2) zachowały na sobie ślady przestępstwa,
- 3) pochodzą bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa,
- 4) mogą służyć jako środek dowodowy do wykrycia sprawcy czynu lub ustalenia przyczyn i okoliczności przestępstwa albo których posiadanie bez zezwolenia jest zabronione.

§ 123. Podejmując decyzję w przedmiocie zatwierdzenia zatrzymania rzeczy lub przeszukania, prokurator ustala, czy dokonanie tych czynności na podstawie nakazu kierownika właściwej jednostki Policji lub legitymacji służbowej jej funkcjonariusza było uzasadnione oraz czy polecenie prokuratora nie mogło być uprzednio wydane, a także czy czynności te zostały przeprowadzone i udokumentowane zgodnie z przepisami kpk.

§ 124. W postanowieniu o przeszukaniu lub zatrzymaniu rzeczy należy podać cel tych czynności, ze wskazaniem osób, które mają być wykryte lub ujęte, albo przedmiotów, które mają być znalezione lub zatrzymane, jak również imię, nazwisko i adres osoby (nazwę i adres instytucji), u której czynności te mają być przeprowadzone, oraz organ wykonujący czynność.

§ 125. Protokół zatrzymania rzeczy lub przeszukania, o którym mowa w art. 229 kpk, powinien zawierać także oświadczenie osoby, u której dokonano przeszukania, co do pochodzenia przedmiotów i sposobu przeprowadzenia czynności oraz określenie sposobu zabezpieczenia przedmiotów.

§ 126. Na stwierdzone przez prokuratora uchybienia związane z przeszukaniem lub zatrzymaniem rzeczy należy zwrócić uwagę organowi, którego funkcjonariusz dokonał czynności, a w wypadku rażących uchybień domagać się wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub wszcząć śledztwo.”;

35) § 129 otrzymuje brzmienie:

- „§ 129. 1. Dane o osobie podejrzanego, o których mowa w art. 213 § 1 i 2 kpk, należy zebrać bezzwłocznie po sporządzeniu postanowienia o przedstawieniu zarzutów. W wypadku rozstrzygnięcia kwestii zastosowania środka zapobiegawczego uzyskanie danych, o których mowa w art. 213 § 1 kpk, powinno nastąpić przed podjęciem decyzji w tym przedmiocie.
2. Danych o karalności podejrzanego, wobec którego nie stosowano tymczasowego aresztowania, pochodzących sprzed 6 miesięcy, należy zażądać ponownie.”;

36) w § 130 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

37) w § 133 w pkt 3 wyrazy „art. 145 § 2, art. 155, 168 i 209—211 kk” zastępuje się wyrazami „art. 156 § 1, art. 197 i 280—282 kk”;

38) w § 134 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

39) § 135 otrzymuje brzmienie:

„§ 135. Przy przesłuchaniu dokonywanym osobiście przez prokuratora nie może być obecny funkcjonariusz, który prowadzi postępowanie przygotowawcze. Przesłuchanie to, w miarę możliwości, powinno odbywać się w siedzibie prokuratury.”;

40) w § 136 skreśla się zdanie drugie;

41) w § 137 skreśla się ust. 2 i oznaczenie ust. 1;

42) § 139 i 140 otrzymują brzmienie:

„§ 139. 1. Prokurator w ramach sprawowanego nadzoru nad prawidłowością zatrzymania w toku postępowania przygotowawczego ocenia legalność i zasadność zatrzymania, zwracając zwłaszcza uwagę na:

- 1) istnienie przesłanek określonych w art. 244 § 1 kpk,
- 2) ustalenie, czy okres zatrzymania był adekwatny do potrzeb procesowych

i nie przekroczył terminów określonych w art. 248 § 1 i 2 kpk,

3) udokumentowanie zatrzymania, przy czym protokół zatrzymania powinien znajdować się w aktach głównych sprawy i zawierać adnotację o doręczeniu jego odpisu zatrzymanemu wraz z pouczeniem o przysługujących mu prawach,

4) stan zdrowia zatrzymanego, w szczególności czy poddano go badaniu lekarskiemu w wypadkach tego wymagających.

2. Szczególnie wnikliwej oceny wymaga wypadek, gdy w czasie zatrzymania lub bezpośrednio potem nie przesłuchano osoby zatrzymanej bądź przesłuchano ją w charakterze świadka.

§ 140. Stwierdzone uchybienia związane z zatrzymaniem należy wytknąć, a w wypadku rażących uchybień wystąpić z wnioskiem o wszczęcie wobec winnych postępowania dyscyplinarnego lub wszcząć śledztwo.”;

43) w § 142 wyrazy „art. 209 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 249 § 1 kpk”;

44) skreśla się § 143;

45) w § 144 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

46) § 145 otrzymuje brzmienie:

„§ 145. W razie złożenia poręczenia majątkowego, o którym mowa w art. 257 § 2 kpk, prokurator wydaje postanowienie o uchyleniu tymczasowego aresztowania i o zastosowaniu poręczenia majątkowego.”;

47) w § 146 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Po wydaniu przez sąd postanowienia o tymczasowym aresztowaniu prokurator przesyła do aresztu śledczego — jeżeli wynika to z aktu śledztwa lub dochodzenia — informacje o podejrzanym mające na celu zabezpieczenie prawidłowego toku postępowania karnego lub zapewnienie bezpieczeństwa w areszcie. W wypadku gdy zachodzi konieczność izolowania podejrzanego od innych tymczasowo aresztowanych, informacja powinna zawierać w szczególności ich dane osobowe.”;

48) w § 147 wyrazy „art. 218 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 259 kpk”;

49) w § 148 wyrazy „art. 217 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 258 § 1 kpk”;

50) § 153 otrzymuje brzmienie:

„§ 153. 1. Tymczasowo aresztowany w postępowaniu przygotowawczym pozostaje do dyspozycji prokuratora, na którego wniosek środek ten został zastosowany.

2. Jeżeli sąd lub inny uprawniony organ zwraca się o wydanie tymczasowo aresztowanego, a dobro postępowania nie stoi temu na przeszkodzie, prokurator wyraża zgodę na doprowadzenie.

3. O wyrażeniu zgody zawiadamia się, na 7 dni przed mającym nastąpić wydaniem,

areszt śledczy, w którym podejrzany jest osadzony. W razie nieudzielenia zgody powiadamia się o tym organ żądający, ze wskazaniem, kiedy doprowadzenie będzie mogło nastąpić.”;

51) po § 153 dodaje się § 153¹ w brzmieniu:

„§ 153¹. 1. W razie wydania przez prokuratora polecenia przetransportowania tymczasowo aresztowanego do innego aresztu śledczego w związku z potrzebą dokonania czynności procesowych, należy, na 14 dni przed datą czynności, wystać do właściwej jednostki Policji nakaz doprowadzenia, dołączając do niego pismo z żądaniem przetransportowania oraz nakaz wydania skierowany do administracji aresztu wraz z informacją o mającym nastąpić przetransportowaniu.

2. Bezwzględnie po zakończeniu czynności, o których mowa w ust. 1, należy wydać polecenie przetransportowania osoby tymczasowo aresztowanej do aresztu śledczego, w którym poprzednio przebywała, chyba że prokurator uwzględniając wniosek administracji aresztu zarządzi inaczej.”;

52) § 159 i 160 otrzymują brzmienie:

„§ 159. Z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym wobec podejrzanego pozostającego na wolności, który w tej samej sprawie był przedtem aresztowany, prokurator występuje do sądu właściwego do dalszego stosowania lub przedłużenia tego środka.

§ 160. 1. Jeżeli sąd wyda postanowienie o zwrocie sprawy prokuratorowi na podstawie art. 345 § 1 kpk lub art. 397 § 1 kpk, a w sprawie tej nadal istnieją podstawy do utrzymania tymczasowego aresztowania, właściwy prokurator niezwłocznie po uprawomocnieniu się tego postanowienia, a jeszcze przed zwrotem sprawy do prokuratury, występuje do sądu, przed którym toczy się postępowanie, z wnioskiem o przedłużenie stosowania tego środka nie przekraczającego okresu, o którym mowa w art. 263 § 3 kpk.

2. Jeżeli oczekiwanie na uprawomocnienie się postanowienia o zwrocie sprawy powodowałoby zagrożenie upływu oznaczonego terminu tymczasowego aresztowania bądź niezachowanie terminu określonego w art. 263 § 5 kpk, prokurator uczestniczący w rozprawie lub posiedzeniu, na którym zapadła decyzja o zwrocie sprawy, wnosi o przedłużenie tymczasowego aresztowania przez sąd, przed którym toczy się postępowanie, bądź też o wystąpienie przez ten sąd z wnioskiem o jego przedłużenie na podstawie art. 263 § 4 kpk.”;

53) skreśla się § 161;

- 54) w § 164 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Areszt śledczy należy również zawiadomić, z wyprzedzeniem co najmniej 3 dni, o tym, iż prokurator nie będzie występował o przedłużenie tymczasowego aresztowania.”;
- 55) w § 164¹ wyrazy „art. 235a kpk” zastępuje się wyrazami „art. 277 § 1 kpk”;
- 56) po § 164¹ dodaje się § 164² w brzmieniu:
„§ 164². 1. Środek zapobiegawczy, o którym mowa w art. 276 kpk, można zastosować w szczególności wtedy, gdy popełnienie przestępstwa pozostaje w związku z wykonywanymi przez podejrzanego czynnościami służbowymi, działalnością zawodową lub prowadzeniem przez niego określonego rodzaju pojazdów.
2. Odpis postanowienia o zawieszeniu podejrzanego w czynnościach służbowych lub w wykonywaniu zawodu albo zawierającego nakaz powstrzymania się od określonej działalności doręcza się pracodawcy lub właściwemu organowi samorządu zawodowego albo instytucji, odpis zaś postanowienia o nakazaniu powstrzymania się od prowadzenia określonego rodzaju pojazdów — Komendzie Głównej Policji.”;
- 57) § 165 otrzymuje brzmienie:
„§ 165. W sprawach, o których mowa w art. 291 kpk, należy już w początkowym stadium postępowania przygotowawczego zbierać informacje o stanie majątkowym osoby podejrzanego oraz o rzeczach i prawach majątkowych podlegających zabezpieczeniu, a będących we władaniu innych osób.”;
- 58) w § 167 wyrazy „art. 248 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 291 kpk”, a wyrazy „art. 61 § 1 kpk” — wyrazami „art. 71 § 1 kpk”;
- 59) § 170 otrzymuje brzmienie:
„§ 170. 1. Przesyłając organowi egzekucyjnemu postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym do wykonania, prokurator w piśmie przewodnim wskazuje mienie podejrzanego ujawnione w toku postępowania przygotowawczego i miejsce, w którym ono się znajduje.
2. W sprawach, w których Policja lub organ kontroli finansowej dokonały tymczasowego zajęcia, jeden egzemplarz protokołu zajęcia dołącza się do akt postępowania przygotowawczego, a drugi przesyła wraz z postanowieniem o zabezpieczeniu organowi egzekucyjnemu, czyniąc o tym w piśmie przewodnim stosowną wzmiankę.
3. Odpis postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym doręcza się podejrzanemu za zwrotnym poświadczeniem odbioru, które załącza się do akt postępowania przygotowawczego. Podejrzanemu, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie, odpis postanowienia doręcza się podczas przesłuchania lub za pośrednictwem administracji aresztu śledczego, natomiast podejrzanemu przebywającemu na wolności — za pośrednictwem organu egzekucyjnego.”;
- 60) skreśla się § 173;
- 61) § 174 otrzymuje brzmienie:
„§ 174. O uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu zawiadamia się podejrzanego i organ egzekucyjny, któremu postanowienie przesłano do wykonania.”;
- 62) w § 176 w ust. 1 wyrazy „art. 15 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 22 § 1 kpk”;
- 63) tytuł rozdziału 8 w dziale I części szczególnej otrzymuje brzmienie:
„Zakończenie śledztwa lub dochodzenia”;
- 64) skreśla się § 183, § 188 i § 189;
- 65) § 190 otrzymuje brzmienie:
„§ 190. Do okresu postępowania przygotowawczego nie wlicza się czasu, jaki upływa:
1) od zamknięcia śledztwa lub dochodzenia, a w postępowaniu uproszczonym od wniesienia aktu oskarżenia, do otrzymania aktu sprawy z sądu na skutek zwrotu sprawy na podstawie art. 345 § 1 lub art. 397 § 1 kpk,
2) od zawieszenia postępowania do jego podjęcia,
3) od umorzenia postępowania do uchylenia postanowienia o umorzeniu na skutek zażalenia albo na podstawie art. 328 kpk, a także do podjęcia na nowo lub wznowienia umorzonego postępowania na podstawie art. 327 kpk.”;
- 66) po § 190 dodaje się § 190¹ w brzmieniu:
„§ 190¹. W postanowieniu o skierowaniu sprawy do postępowania mediacyjnego prokurator określa termin zakończenia tego postępowania.”;
- 67) § 192 otrzymuje brzmienie:
„§ 192. Po otrzymaniu zażalenia na postanowienia o: zastosowaniu lub przedłużeniu tymczasowego aresztowania, zastosowaniu innych środków zapobiegawczych oraz o zabezpieczeniu majątkowym prokurator, nie dostrzegając możliwości uchylenia lub zmiany tych postanowień, niezwłocznie przesyła zażalenie wraz z aktami sądowi, który wydał zaskarżone orzeczenie bądź jest właściwy do rozpoznania zażalenia, i przedstawia uzasadniony wniosek o podjęcie stosownego rozstrzygnięcia.”;
- 68) § 193 otrzymuje brzmienie:
„§ 193. 1. Uznając, że nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia na postanowienie kończące postępowanie, prokurator jest obowiązany przedstawić je niezwłocznie prokuratorowi nadrzędnemu, wraz z ak-

tami sprawy i wnioskiem zawierającym jego stanowisko co do zasadności zażalenia.

2. Przed dokonaniem czynności, o których mowa w ust. 1, prokurator może osobiście przedsięwziąć lub zlecić Policji sprawdzenie nowych istotnych faktów i dowodów, na które powołuje się wnoszący zażalenie.
3. Prokurator nadrzędny, uznając, że nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia porzuconego na postanowienie, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, niezwłocznie przedstawia je właściwemu sądowi wraz z aktami sprawy i pisemnym uzasadnieniem swego stanowiska."

69) skreśla się § 195;

70) tytuł rozdziału 10 w dziale I części szczególnej otrzymuje brzmienie:

„Podjęcie na nowo i wznowienie umorzonego postępowania; podjęcie postępowania sprawdzającego”;

71) skreśla się § 196;

72) § 197 otrzymuje brzmienie:

„§ 197. Postanowienie o podjęciu na nowo umorzonego śledztwa, dochodzenia lub postępowania sprawdzającego należy wydać niezwłocznie po ujawnieniu okoliczności wskazujących, że umorzenie postępowania było niezasadne bądź że postępowanie sprawdzające wymaga uzupełnienia.”;

73) skreśla się § 198;

74) w § 200 w ust. 1 wyrazy „art. 293 § 3 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 327 § 3 kpk”;

75) § 201¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 201¹. 1. Pismo żądające wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie, w której uprawomocniło się postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, przekazuje się do załatwienia jednostce, w której wydano to postanowienie. Jeżeli pismo nie zawiera żadnych nowych okoliczności i brak jest podstaw do jego uwzględnienia, prokurator rejonowy (lub jego zastępca), a w prokuraturze wojewódzkiej naczelnik wydziału, udziela składającemu pismo odpowiedzi, informując go o braku podstaw do uwzględnienia pisma i o możliwości pozostawienia bez biegu następnych pism w tej samej sprawie, jeśli nie zostaną wskazane nowe okoliczności.

2. Pismo będące wnioskiem o zbadanie w trybie nadzoru służbowego sprawy, w której uprawomocniło się postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie, powinno być rozpoznane przez prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. Jeżeli sprawa była rozpoznawana w trybie instancyjnym, pismo to, wraz z aktami sprawy,

należy przekazać do rozpoznania prokuratorowi nadrzêdnemu nad prokuratorem, który orzekał w tym trybie. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia przewidzianego w art. 327 § 1 kpk podpisuje w prokuraturze wojewódzkiej i apelacyjnej kierownik tej jednostki albo jego zastępca lub naczelnik wydziału, a w Prokuraturze Krajowej — dyrektor lub wicedyrektor biura. Pismo to powinno zawierać pouczenie, iż następne pisma w tej samej sprawie, nie wskazujące nowych okoliczności, będą pozostawione bez rozpoznania.

3. Pismo kwestionujące zasadność prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko osobie, będące co do istoty wnioskiem o wznowienie postępowania, przekazuje się do rozpoznania prokuratorowi nadrzêdnemu nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. W przypadku braku podstaw do wydania postanowienia na podstawie art. 327 § 2 kpk, pismo informujące o tym podpisuje w prokuraturze wojewódzkiej i apelacyjnej kierownik jednostki albo jego zastępca lub naczelnik wydziału. Pismo to powinno zawierać pouczenie, o którym mowa w ust. 2.
4. Jeżeli pismo żądające zbadania sprawy w trybie nadzoru służbowego zawiera wniosek o wydanie postanowienia przewidzianego w art. 328 kpk lub potrzeba taka wyłoni się w toku badania sprawy, pismo, wraz z aktami i stosownym wnioskiem prokuratury nadrzêdnej w stosunku do jednostki, w której wydano postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego, oraz stanowiskiem prokuratury apelacyjnej — jeżeli nie jest ona jednocześnie prokuraturą nadrzêdną — przekazuje się Prokuraturze Krajowej. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia na podstawie art. 328 kpk podpisuje dyrektor (wicedyrektor) biura Prokuratury Krajowej.”;

76) w § 202 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obowiązkiem prokuratora sprawującego nadzór nad postępowaniem przygotowawczym, w tym także nad dochodzeniem, o którym mowa w art. 308 kpk, oraz nad postępowaniem sprawdzającym, jest zapewnienie sprawnego i zgodnego z przepisami procedury karnej oraz regulaminu przebiegu tych postępowań.”;

77) po § 204 dodaje się § 204¹ w brzmieniu:

„§ 204¹. W wypadku powierzenia Policji lub innym organom przeprowadzenia dochodzenia w całości lub w określonym zakresie, przepisy § 203 i 204 — w razie potrzeby — stosuje się odpowiednio.”;

78) w § 208 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) należyte wyjaśnienie okoliczności sprawy,”;

79) w § 212:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli akt oskarżenia, o którym mowa w art. 474 § 4 kpk, został sporządzony niewłaściwie, prokurator poleca poprawić go lub sam go sporządza.”,

b) skreśla się ust. 3;

80) § 213 otrzymuje brzmienie:

„§ 213. W ramach nadzoru, o którym mowa w art. 326 § 1 kpk, prokurator sprawdza w szczególności:

- 1) szybkość i trafność podejmowania pierwszych czynności po otrzymaniu zawiadomienia o przestępstwie,
- 2) sposób dokumentowania ustnych zawiadomień o przestępstwie oraz zasadność wszczynania dochodzeń,
- 3) prawidłowość decyzji o zatrzymaniu osób podejrzanych oraz zawiadomienia prokuratora o tych decyzjach,
- 4) przestrzeganie terminów dochodzeń oraz postępowań sprawdzających.”;

81) skreśla się § 216;

82) w § 218:

a) w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 104 § 1 i art. 295 § 1 i 2 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 119 § 1 i art. 332 § 1 i 2 kpk”,

b) w pkt 1 wyrazy „art. 10 kk” zastępuje się wyrazami „art. 11 kk”;

83) w § 219 skreśla się ust. 2;

84) § 220 otrzymuje brzmienie:

„§ 220. 1. W uzasadnieniu aktu oskarżenia należy wskazać, co do których oskarżonych wydano postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym oraz w jakiej części wyłączono materiały do odrębnego postępowania lub postępowanie umorzono.

2. Na marginesie uzasadnienia, a także listy, wykazu i wniosku, wymienionych w art. 333 kpk, należy podać właściwe numery kart akt sprawy dotyczące powołanego dowodu lub osoby.”;

85) w § 221:

a) w ust. 2 w pkt 1 oraz w ust. 4 wyrazy „art. 297 § 2 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 334 § 2 kpk”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W razie dołączenia do aktu oskarżenia wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy zgoda oskarżonego, o której mowa w art. 335 § 1 kpk, powinna być zawarta w protokole jego wyjaśnień bądź wyrażona w odrębnym oświadczeniu.”;

86) § 222 otrzymuje brzmienie:

„§ 222. 1. Akt oskarżenia przeciwko tymczasowo aresztowanemu powinien wpłynąć do

sądu najpóźniej na 3 dni przed upływem terminu tymczasowego aresztowania. Do trzydniowego terminu nie wlicza się sobót, niedziel oraz świąt określonych odrębnymi przepisami.

2. Przekazanie tymczasowo aresztowanego do dyspozycji sądu następuje równocześnie z przesłaniem aktu oskarżenia.

3. W razie zastosowania w postępowaniu przygotowawczym poręczenia lub dozoru Policji, o przesłaniu do sądu aktu oskarżenia należy zawiadomić poręczającego lub jednostkę organizacyjną Policji sprawującą dozór nad podejrzanym.”;

87) w § 224 wyrazy „art. 258 § 2 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 307 § 1 kpk”;

88) w § 225:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 50 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 60 § 1 kpk”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 50 § 4 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 60 § 4 kpk”;

c) skreśla się ust. 3;

89) § 226 otrzymuje brzmienie:

„§ 226. 1. Jeżeli w toku postępowania przygotowawczego wszczętego o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego okaże się, że czyn będący przedmiotem postępowania jest przestępstwem ściganym z oskarżenia prywatnego, a interes społeczny nie wymaga objęcia oskarżenia, prokurator wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania. W uzasadnieniu postanowienia należy wykazać brak w czynie znamion przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego oraz brak interesu społecznego w kontynuowaniu ścigania z urzędu. Przepis § 225 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

2. Zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania, o którym mowa w ust. 1 oraz w § 225 ust. 1, rozpoznaje prokurator nadrzędny.”;

90) w § 233:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 124 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 138 kpk”,

b) w ust. 2 wyrazy „art. 520 § 1 i art. 540 § 1 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 586 § 1 i art. 613 § 1 kpk”, a wyrazy „art. 124 kpk” — wyrazami „art. 138 kpk”;

91) w § 243 wyrazy „art. 512 i 513 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 578 i 579 kpk”;

92) § 251 otrzymuje brzmienie:

„§ 251. 1. Prokurator uczestniczy w posiedzeniach sądu, gdy ustawa tak stanowi, a nadto, gdy sąd rozpoznaje wniosek prokuratora albo rozstrzyga zażalenie na jego decyzję.

2. Prokurator powinien uczestniczyć także w innych posiedzeniach, gdy wymaga tego interes postępowania.

3. Prokurator powinien uczestniczyć w rozprawie przed sądem rodzinnym przeciwko nieletniemu, który po ukończeniu 15 lat dopuścił się czynu wymienionego w art. 10 § 2 kk.”;
- 93) w § 256 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;
- 94) w § 264 skreśla się ust. 2;
- 95) § 267 otrzymuje brzmienie:
- „§ 267. 1. W razie stwierdzenia w orzeczeniu sądu odwoławczego uchybień wymienionych w art. 439 kpk lub innego rażącego naruszenia prawa, o którym mowa w art. 523 kpk, wniosek o doręczenie orzeczenia kieruje do sądu odwoławczego odpowiednio naczelnik właściwego wydziału prokuratury apelacyjnej lub wojewódzkiej.
2. Kasację od orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, wnosi do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki.
3. W posiedzeniu sądu odwoławczego w przedmiocie dopuszczalności kasacji uczestniczy odpowiednio prokurator prokuratury apelacyjnej lub wojewódzkiej; w razie potrzeby prokurator ten zaskarża orzeczenie o niedopuszczalności kasacji.
4. Pisemną odpowiedź na kasację składa, jeżeli uzna to za celowe ze względu na skomplikowany charakter sprawy, naczelnik właściwego wydziału prokuratury apelacyjnej lub wojewódzkiej.
5. W wypadku niesporządzenia przez sąd odwoławczy uzasadnienia orzeczenia w czasie powodującym zagrożenie upływu terminu, o którym mowa w art. 524 § 3 kpk, prokurator apelacyjny lub wojewódzki, na miesiąc przed upływem tego terminu, powinien zawiadomić o tym prezesa sądu odwoławczego.”;
- 96) skreśla się § 268;
- 97) w dziale IV części szczególnej skreśla się oznaczenia oraz tytuły rozdziałów 1 i 2;
- 98) skreśla się § 270 i § 271;
- 99) w dziale IV części szczególnej dodaje się § 281¹ w brzmieniu:
- „§ 281¹. 1. Nadzór nad prawidłowością wykonania postanowienia o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu aresztu w celu wydalenia sprawuje prokurator wojewódzki właściwy ze względu na siedzibę ośrodka lub aresztu.
2. Prokuratorowi przysługuje w każdym czasie prawo wstępu do pomieszczeń, w których przebywają cudzoziemcy, przeprowadzania z nimi rozmów, badania ich skarg i wniosków, jak również przeglądania dokumentów i żądania wyjaśnień od administracji ośrodka lub aresztu.
3. W razie stwierdzenia niezgodnego z prawem pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie prokurator bezzwłocznie powiadamia o tym prezesa właściwego sądu rejonowego, wojewodę oraz komendanta wojewódzkiego Policji lub oddziału Straży Granicznej.”;
- 100) w § 282:
- a) w ust. 2 wyrazy „art. 495 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 563 kpk”,
- b) w ust. 4 wyrazy „art. 499 § 1 i 2 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 567 § 1 i 2 kpk”;
- 101) w § 283 w ust. 2 wyrazy „art. 501 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 568 kpk”;
- 102) w § 305 w ust. 1. skreśla się pkt 4;
- 103) w § 309:
- a) skreśla się pkt 5 i 6,
- b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
- „7) kieruje do sądu wojewódzkiego wnioski o uchylenie prawomocnych rozstrzygnięć w razie rażącego naruszenia prawa, jeżeli mogło ono mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia, albo w razie utraty mocy lub zmiany, w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, przepisu prawnego będącego podstawą ukarania,”;
- 104) § 311 otrzymuje brzmienie:
- „§ 311. 1. Przewidzianą w ustawach szczególnych zgodę na dokonanie czynności kontrolnych prokurator wydaje w formie postanowienia.
2. Przepisy § 124—126 stosuje się odpowiednio.”;
- 105) w § 314 w ust. 1:
- a) wyrazy „art. 12 kpk” zastępuje się wyrazami „art. 18 § 2 kpk”,
- b) skreśla się pkt 2;
- 106) skreśla się § 315;
- 107) w § 316 skreśla się ust. 3;
- 108) w § 162, 163, 229 ust. 1, § 231, 234, 235 ust. 4, § 243, 244 ust. 1 i 3 oraz w § 245 w ust. 1 skreśla się wyrazy „Ministerstwa Sprawiedliwości”.
- § 2. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1992 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*